

Landbrugsministeren (Bording): Lovforslaget går ud på, at ejere og brugere af landbrugsejendomme til sikkerhed for betaling af gæld, der inden 1. juni 1950 stiftes til anskaffelse af såsæd, frø, kunstgødning og læggekartofler, er berettiget til at give kreditorer fortrinsret i høsten for disse varer. Som i tidligere år har landbrugsministeriet modtaget en henvendelse fra De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark om en fornyelse af denne særlige lovgivning, og ligesom tidligere har De samvirkende danske Husmandsforeninger anbefalet, at man gennemfører en sådan lov, hvorimod landboforeningerne ikke har ment, det var nødvendigt. Da man må regne med, at en del landmænd vil få brug for denne lov for at skaffe sig den nødvendige såsæd o. lign., og da det jo er en frivillig sag, om man vil benytte den, og da som sagt både kreditorer og debitorer har ønsket, at loven blev gennemført, har vi indenfor ministeriet ment det rigtigt påny at fremsætte forslag herom. Lovforslaget har været til behandling i folketinget og er derved vedtaget enstemmigt, og jeg anbefaler det til vedtagelse i det høje landsting.

Wittrup: Det foreliggende lovforslag er jo egentlig en gammel kending, idet en sådan lov har været vedtaget år for år siden 1932, og selvom man nu er inde i en tid, da man søger at afvikle love og foranstaltninger, som har været en følge af krise og dyrtid, vil jeg alligevel sige den højtærede landbrugsminister tak, fordi han atter i år har fremsat lovforslaget. Lovforslagets hovedformål er jo at sikre tilsåning på forsvarlig måde af Danmarks jord, og det er noget, vi alle er interesserede i. Videre kan man vel sige, at loven sikkert vil blive til gavn for en del mennesker og til skade for ingen. Hvad selve lovforslagets indhold angår, er det en gentagelse af tidligere love, og da der nu er redegjort for dets indhold af den højtærede landbrugsminister, skal jeg ikke komme ind på dette, men anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Villemoes: Med den samme motivering, som den højtærede landbrugsminister har

givet for fremsættelsen, kan jeg på venstres vegne anbefale forslaget. Jeg behøver ikke at gentage, hvad der så ofte er sagt; vi ved jo allesammen, at loven blev vedtaget, første gang i samlingen 1931—32, som en kriseforanstaltning, og vi har haft den år for år, så nær som i de år, da der var et venstreministerium. Nu forstår jeg, at man fra detailhandlerorganisationernes og husmandsorganisationernes side ønsker loven forlænget, og det kan vi godt tiltræde, fordi det, som den højtærede landbrugsminister sagde, er en frivillig sag, hvorvidt man vil benytte den. Lovforslaget drejer sig kun om såsæd, frø, kunstgødning og læggekartofler, og vi fra vor side kan tiltræde det.

Jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede landbrugsminister — jeg ønsker ikke noget svar på det her, hvis ministeren ikke kan give en almindelig udtalelse derom —, i hvor stor udstrækning denne lovgivning har været benyttet igennem disse åringer. Den højtærede landbrugsminister sagde lige nu, at han mente, at loven ville blive anvendt også i indeværende år. Nu er det altså jeg spørger, om man har nogen opgørelse over, i hvor stor udstrækning loven har været brugt, hvor svingende anvendelsen har været. Det er muligvis slet ikke gør ligt at svare på det, og i alle tilfælde forlanger jeg ikke noget svar her i dette øjeblik; vi kan få det at vide senere, hvis ministeriet ved noget derom.

Vi fra venstres side anbefaler altså lovforslaget.

Krarup: Danske landmænd har jo egentlig grund til at beklage, at der år efter år bliver fremsat et lovforslag af denne art; for enten må de økonomiske vilkår for danske landmænd være hårde, eller også må vi landmænd have ord for at være dårlige betalere, og begge dele er i og for sig lige trist. Men noget er der måske om begge dele. Selvom landbruget som erhverv er det frieste, det sundeste og det mest menneskelige, en mand kan vælge sig, kan det ikke nægtes, at landbrugets økonomiske afkastning er sådan, at hvis en landmand brugte så mange arbejdstimer i året, så megen energi og så mange dyrekøbte erfaringer og indskød en så stor kapital, som han gør i landbruget, i næsten